

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo obsega:

- Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06 z dne 8. 8. 2006),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 106/06 z dne 13. 10. 2006),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 110/07 z dne 3. 12. 2007),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 67/11 z dne 26. 8. 2011),
- Popravek Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 68/11 z dne 31. 8. 2011),
- Uredbo o spremembah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 18/14 z dne 14. 3. 2014),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 57/15 z dne 31. 7. 2015),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 103/15 z dne 24. 12. 2015),
- Popravek Uredbe o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 2/16 z dne 15. 1. 2016).

UREDBA **o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo**

(neuradno prečiščeno besedilo št. 6)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen **(vsebina in namen)**

(1) Ta uredba z namenom zagotavljanja visoke ravni varstva okolja in delovanja notranjega trga določa pravila ravnanja v proizvodnji ter pri dajanju v promet in pri uporabi embalaže ter pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter za preprečevanje trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L št. 115 z dne 6. 5. 2015, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES), in v skladu z naslednjimi odločbami Komisije, izdanimi v zvezi z izvajanjem Direktive 94/62/ES:

- Odločbo Komisije z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in

- odpadni embalaži (UL L št. 50 z dne 20. 2. 1997, str. 28; v nadaljnjem besedilu: Odločba 97/129/ES),
- Odločbo Komisije z dne 27. maja 1997 o vprašalnikih za poročila držav članic o izvajanju nekaterih direktiv v sektorju odpadkov (izvajanje Direktive Sveta 91/692/EGS) (UL L št. 256 z dne 19. 9. 1997, str. 13; Odločba 97/622/ES), zadnjič spremenjeno z Odločbo Komisije z dne 6. marca 2007 o spremembi Odločb 94/741/ES in 97/622/ES glede vprašalnikov za poročila o izvajanju Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in o izvajanju Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 67 z dne 7. 3. 2007, str. 7; Odločba 2007/151/ES),
 - Odločbo Komisije z dne 19. februarja 2001 o določitvi pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2001, str. 20; Odločba 2001/171/ES), zadnjič spremenjeno z Odločbo Komisije z dne 8. maja 2006 o spremembi Odločbe 2001/171/ES za podaljšanje veljavnosti pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES (UL L št. 125 z dne 12. 5. 2006, str. 43; Odločba 2006/340/ES),
 - Odločbo Komisije z dne 28. junija 2001 o objavi sklicevanj na standarde EN 13428:2000, EN 13429:2000, EN 13430:2000, EN 13431:2000 in EN 13432:2000 v Uradnem listu Evropskih skupnosti v zvezi z Direktivo 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2001, str. 21; Odločba 2001/524/ES),
 - Odločbo Komisije z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6; v nadaljnjem besedilu: Odločba 2005/270/ES),
 - Odločbo Komisije z dne 24. marca 2009 o določitvi pogojev za odstopanje za plastične zaboje in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenimi v Direktivi 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 79 z dne 25. 3. 2009, str. 44; Odločba 2009/292/ES).

(2) Ta uredba se izdaja ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 204 z dne 21. 6. 1998, str. 37, z vsemi spremembami).

(3) Za vprašanja v zvezi s predelavo in odstranjevanjem odpadne embalaže ter splošnimi pogoji ravnanja z odpadno embalažo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljata predpis, ki ureja ravnanje z odpadki, in predpis, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

2. člen **(obseg uporabe)**

Določbe te uredbe se uporabljajo za vso embalažo, ki se daje v promet, in vso odpadno embalažo, ki nastane v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, ne glede na uporabljeni embalažni material, če za posamezno vrsto embalaže ali odpadne embalaže ali posamezno ravnanje z odpadno embalažo poseben predpis ne določa drugače.

3. člen **(pomen izrazov)**

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. embalaža so vsi izdelki iz katerega koli materiala, namenjeni temu, da blago ne glede na to, ali gre za surovine ali izdelke, obdajajo ali držijo skupaj zaradi hranjenja ali varovanja, rokovanja z njim, njegove dostave ali predstavitve na poti od embalerja do končnega uporabnika.

Embalaža so tudi:

- a) izdelki, za katere se da očitno ugotoviti, da bo iz njih v nadaljnjih postopkih (npr. konfekcioniranje) izdelana embalaža, uporabljena za namene iz prejšnjega odstavka,
 - b) nevračljivi predmeti, uporabljeni za namene iz točke a), in pomožna sredstva za embaliranje, ki se uporabljajo za ovijanje ali povezovanje blaga, zlasti za pakiranje, nepredušno zapiranje, pripravo za odpremo in označevanje blaga, in
 - c) predmeti, ki ustrezajo merilom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.
2. primarna ali prodajna embalaža (v nadaljnjem besedilu: prodajna embalaža) so kozarci, vrečke, konzerve, steklenice, plastenke, škatle, skleda, tube ali druga podobna embalaža s sestavnimi deli, ki obdaja ali vsebuje osnovno prodajno enoto blaga, namenjeno končnemu uporabniku na prodajnem mestu, ter varuje blago pred poškodbami in onesnaženjem.

Prodajna embalaža so tudi:

- predmeti, ki se štejejo za embalažo v skladu z merili iz priloge 1 te uredbe,
 - skupinska embalaža, ki hkrati opravlja funkciji skupinske in prodajne embalaže, in
 - transportna embalaža, ki hkrati opravlja funkciji transportne in prodajne embalaže;
3. sekundarna ali skupinska embalaža (v nadaljnjem besedilu: skupinska embalaža) so folije, škatle ali podobni ovoji ali druga embalaža s sestavnimi deli, ki obdajajo ali držijo skupaj več osnovnih prodajnih enot istovrstnega ali raznovrstnega blaga, ne glede na to, ali je skupaj z blagom prodana končnemu uporabniku ali je odstranjena na prodajnem mestu, in je namenjena razpošiljanju, skladiščenju, prevozu ter odpremi blaga ali prodaji končnemu uporabniku in se lahko odstrani z blaga, ki ga obdaja, ne da bi to spremenilo njegove lastnosti;
 4. terciarna ali transportna embalaža (v nadaljnjem besedilu: transportna embalaža) so sodi, zaboji, ročke, vreče, palete, škatle ali druga embalaža s sestavnimi deli, ki obdajajo ali držijo skupaj več osnovnih prodajnih enot blaga v prodajni ali skupinski embalaži, olajšajo ravnanje z blagom in njegov prevoz ter ga varujejo pred poškodbami na poti od embalerja oziroma pridobitelja embaliranega blaga do distributerja ali trgovca ali od distributerja ali trgovca do končnega uporabnika. Zabojniki, ki se za prevoz blaga uporabljajo v cestnem, železniškem, ladijskem ali zračnem prometu, se ne štejejo za transportno embalažo;
 5. odpadna embalaža je embalaža, ki je odpadek v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki. Ostanki materiala, ki nastajajo pri izdelavi embalaže, se ne štejejo za odpadno embalažo;
 6. odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek, je odpadna prodajna ali skupinska embalaža, ki nastaja kot ločeno zbrana frakcija v gospodinjstvih, in kot tem odpadkom podoben odpadek iz trgovine, industrije, obrti, storitvenih dejavnosti in javnega sektorja;
 7. odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek, je odpadna embalaža, ki nastaja pri opravljanju proizvodne, trgovinske in storitvene dejavnosti ter pri izvajanju del v kmetijstvu, gozdarstvu, ribištvu in prometu;
 8. vračljiva embalaža je embalaža, za katero je zagotovljeno nadzorovano kroženje embalaže za plačilo kavcije ali brezplačno, tako da je v največji mogoči meri po vsakokratni vrnitvi uporabljene embalaže znotraj nadzorovanega kroženja vračljive embalaže zagotovljena njena ponovna uporaba;
 9. dajanje embalaže v promet pomeni prvič dati v promet v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS):
 - blago, embalirano v RS, ali ga prvič uporabiti, če je embaler tega blaga tudi njegov končni uporabnik,

- embalirano blago, pridobljeno v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali uvoženo iz tretjih držav, ali ga prvič uporabiti, če je pridobitelj tega blaga tudi njegov končni uporabnik,
 - embalažo, pridobljeno v drugi državi članici EU, uvoženo iz tretjih držav ali proizvedeno v RS, ki ni namenjena za embaliranje blaga, ali jo prvič uporabiti, če je pridobitelj ali proizvajalec te embalaže tudi njen končni uporabnik;
10. proizvajalec embalaže je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost izdeluje embalažo zaradi dajanja v promet ali za lastno uporabo zaradi izvajanja svoje dejavnosti;
 11. pridobitelj embalaže je oseba, ki zaradi izvajanja dejavnosti trgovine embalažo pridobi v drugi državi članici EU in jo vnese na ozemlje RS ali uvozi iz tretjih držav, z namenom dajanja v promet ali lastne uporabe zaradi izvajanja svoje dejavnosti;
 12. pridobitelj embaliranega blaga (v nadaljnjem besedilu: pridobitelj blaga) je oseba, ki zaradi izvajanja dejavnosti trgovine embalirano blago pridobi v drugi državi članici EU in ga vnese na ozemlje RS ali uvozi iz tretjih držav, z namenom dajanja v promet ali lastne uporabe zaradi izvajanja svoje dejavnosti;
 13. embaler je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost embalira ali pakira blago pod svojo blagovno znamko ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka njene blagovne znamke zaradi dajanja v promet ali za lastno uporabo. Če oseba embalira ali pakira blago z blagovno znamko druge osebe ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka blagovne znamke druge osebe, se za embalerja šteje imetnik blagovne znamke. Če pridobitelj blaga vnaša na ozemlje Republike Slovenije blago z blagovno znamko pravne osebe, registrirane v Republiki Sloveniji za dajanje blaga v promet, se za embalerja šteje imetnik blagovne znamke. Za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga daje embaler v promet, se štejeta tudi skupinska in transportna embalaža, čeprav nista označeni z blagovno znamko embalerja;
 14. trgovec je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost opravlja trgovinsko dejavnost kot trgovec na debelo ali posrednik blaga v trgovini na debelo;
 15. distributer je oseba, ki zaradi dajanja embalaže ali embaliranega blaga v promet na ozemlju RS dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku. Za distributerja se štejeta tudi:
 - embaler, pridobitelj blaga ali proizvajalec oziroma pridobitelj embalaže, če dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno trgovcu ali končnemu uporabniku, in
 - trgovec, če dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku;
 16. končni uporabnik je fizična ali pravna oseba, ki zaradi končne uporabe ali potrošnje embaliranega blaga ali kakršnega koli ravnanja z njim embalažo loči od blaga ali jo izprazni in embalažo zavrže, tako da nastane odpadna embalaža. Končni uporabnik je tudi trgovec, ki zaradi nadaljnje prodaje blaga embalažo loči od blaga ali jo izprazni in embalažo zavrže, tako da nastane odpadna transportna ali skupinska embalaža;
 17. zbiralnica odpadne embalaže je poseben urejen prostor za oddajanje, prevzemanje in začasno skladiščenje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek;
 18. ravnanje z odpadno embalažo je ravnanje z odpadki v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;
 19. predelava odpadne embalaže je vsak postopek predelave odpadkov iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki, ki je uporaben za predelavo odpadne embalaže;
 20. ponovna uporaba embalaže je vsak postopek, s katerim se embalaža, narejena tako, da se lahko v svoji življenjski dobi enkrat ali večkrat ponovno uporabi, s pomočjo pomožnih izdelkov za embaliranje ali brez njih ponovno napolni ali drugače uporabi za namen, za katerega je narejena; ponovno uporabljena embalaža bo postala odpadna embalaža, ko je ne bo več mogoče ponovno uporabiti;
 21. recikliranje odpadne embalaže so postopki predelave odpadne embalaže v material za izdelavo nove embalaže ali za druge namene, vključno z organskim recikliranjem odpadne embalaže. Za recikliranje odpadne embalaže se ne šteje energetska predelava odpadne embalaže;

22. organsko recikliranje odpadne embalaže so aerobni (npr. kompostiranje) ali anaerobni (npr. biometanizacija) postopki predelave biorazgradljivih delov odpadne embalaže v nadzorovanih pogojih in z uporabo mikroorganizmov, tako da nastanejo stabilizirane organske snovi ali metan. Za organsko recikliranje odpadne embalaže se ne šteje odlaganje odpadne embalaže na odlagališčih;
23. energetska predelava odpadne embalaže je postopek predelave, v katerem se gorljiva odpadna embalaža uporablja kot sredstvo za pridobivanje energije, skupaj z drugimi odpadki ali brez njih, z neposrednim sežiganjem in izkoriščanjem pridobljene toplote;
24. odstranjevanje odpadne embalaže je vsak postopek odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, če je uporabljen za odstranjevanje odpadne embalaže;
25. sestavljena embalaža (v nadaljnjem besedilu: kompozit) je embalaža, sestavljena iz različnih vrst embalažnega materiala, ki jih ročno ni mogoče ločiti in od katerih noben ne presega danega odstotka mase ter v celotni embalaži in v posameznih vrstah embalažnega materiala koncentracija svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma ne presega mejne vrednosti iz 7. člena te uredbe;
26. dogovor je formalni sporazum med Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) in gospodarskimi združenji, ki predstavljajo embalerje, pridobitelje blaga, proizvajalce ali pridobitelje embalaže in trgovce, o načinu doseganja ciljev in usmeritev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo iz operativnega programa varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo;
27. nadzorovano kroženje vračljive embalaže je kroženje vračljive embalaže v sistemu nadzorovane ponovne uporabe in distribucije embalaže, tako da se doseže najvišja mogoča stopnja vračanja embalaže v sistem kroženja, iz njega pa se sme embalaža izločevati le po posebnem nadzorovanem postopku;
28. zaprto kroženje je kroženje vračljive embalaže v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, v katerem reciklirani material za proizvodnjo embalaže v največji mogoči meri izvira iz odpadne embalaže, ki nastaja v sistemu nadzorovanega kroženja vračljive embalaže, tako da je dodajanje zunanjega materiala v proizvodnjo nove embalaže omejeno na najmanjšo potrebno ali tehnično nujno količino;
29. namerno dodajanje je namerna uporaba snovi pri oblikovanju embalaže ali sestavnega dela embalaže, kadar je njena prisotnost v končni embalaži ali sestavnem delu embalaže zaželena, zato da se z njo doseže določena značilnost, videz ali kakovost. Za namerno dodajanje se ne šteje uporaba recikliranega materiala kot surovine za izdelavo novega embalažnega materiala, kadar del tega recikliranega materiala lahko vsebuje s predpisi urejene kovine;
30. naključna prisotnost je prisotnost kovine kot nenamerne sestavine v embalaži ali sestavnem delu embalaže;
31. izvajalec lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe) je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov oziroma izvajalec občinske gospodarske javne službe odlaganja komunalnih odpadkov;
32. nevarno blago je blago, katerega prodajna embalaža je v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, opremljena z oznako »T«, »T+« ali »E«, ki opozarja končnega uporabnika, da je blago strupeno, zelo strupeno oziroma eksplozivno;
33. preprečevanje je zmanjševanje količine in škodljivih vplivov na okolje, zlasti z razvojem »čistih« proizvodov in tehnologije:
 - materialov in snovi, ki jih vsebujeta embalaža in odpadna embalaža, ter
 - embalaže in odpadne embalaže pri proizvodnji embalaže in embaliranju blaga, pri dajanju v promet, trženju, distribuciji in uporabi embalaže in embaliranega blaga ter pri predelavi ali odstranjevanju odpadne embalaže;
34. gospodarski subjekti so dobavitelji embalažnih materialov, proizvajalci embalaže, embalerji in uporabniki, ki so pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, pridobitelji embalaže, pridobitelji embaliranega blaga, trgovci in distributerji, izvajalci

lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki in družbe za ravnanje z odpadno embalažo;

35. redno prevzemanje odpadne embalaže je prevzemanje odpadne embalaže, s katerim se zagotovi, da se z vso odpadno embalažo ravna v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, in zaradi katerega osebam, ki imajo v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, niso povzročeni stroški, ki niso opredeljeni v prikazu osnov za tarifo obračunavanja storitev iz tretje alineje 41. člena te uredbe.

(2) Ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), objavi podrobnejša navodila o razvrščanju odpadne embalaže v skladu s 6. in 7. točko prejšnjega odstavka na svojih spletnih straneh.

4. člen

(okoljski cilji, določeni za uporabo embalaže in ravnanje z odpadno embalažo)

(1) Pri proizvodnji in dajanju embalaže v promet ter pri ravnanju z odpadno embalažo je treba upoštevati okoljske cilje iz 22. člena te uredbe v zvezi z:

1. deležem celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba predelati,
2. deležem celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba reciklirati, in
3. deležem mase posameznega embalažnega materiala v celotni masi odpadne embalaže, ki ga je treba reciklirati.

(2) Embalažni material v odpadni embalaži iz prejšnjega odstavka je naslednji material, ki je podrobneje določen v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, in sicer:

- papir in karton,
- plastika,
- les,
- kovine,
- steklo in
- drugo (npr. keramika, tekstil ali material biološkega izvora).

(3) Odpadni kompozit se razvrsti po tisti vrsti embalažnega materiala iz prejšnjega odstavka, ki glede na maso prevladuje v posameznem kompozitu.

(4) Za doseganje ciljev iz prvega odstavka 1. člena te uredbe se v program ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, kot sestavni del vključi načrt ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, v katerem se določijo tudi ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, vključno z ukrepi za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže, ki jo je mogoče ponovno uporabiti na okolju varen način.

(5) O načinih doseganja okoljskih ciljev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo sklenejo vlada in gospodarska združenja, ki zastopajo embalerje, pridobitelje blaga, proizvajalce embalaže ter pridobitelje embalaže in trgovce, dogovor.

2. PRAVILA RAVNANJA PRI PROIZVODNJI EMBALAŽE IN EMBALIRANJU BLAGA

5. člen

(črtan)

6. člen

(zahteve za embalažo)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže lahko embalažo uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga, če embalaža izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe, vključno z zahtevami glede izdelave in sestave embalaže ter njene primernosti za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem, ki so določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) V prilogi 2A, ki je sestavni del te uredbe, je določen seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti embalaže z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami iz priloge 2 te uredbe, ki sestoji iz:

- slovenskih standardov, ki prevzemajo usklajene standarde, katerih naslovi in sklici so bili objavljeni v Sporočilu Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL C št. 44 z dne 19. 2. 2005, str. 23), in
- slovenskih standardov, ki vključujejo področja, na katerih ne obstajajo usklajeni standardi iz prejšnje alineje.

(3) Ministrstvo pošlje Komisiji besedila slovenskih standardov iz druge alineje prejšnjega odstavka, za katere meni, da izpolnjujejo zahteve iz tega člena.

(4) Če standardi iz drugega odstavka tega člena ne izpolnjujejo v celoti zahtev iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo obvesti kontaktno točko v okviru slovenskega nacionalnega organa za standarde v skladu s predpisom o postopkih notificiranja na področju standardov, tehničnih predpisov in ugotavljanja skladnosti.

(5) Če proizvajalec embalaže ali embaler embalažo označi zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, mora za označevanje embalaže, izdelane iz embalažnih materialov, navedenih v Odločbi 97/129/ES, uporabiti sistem prepoznavanja embalažnega materiala v skladu s to odločbo.

(6) Če je pridobljena ali uvožena embalaža označena zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, navedenega v Odločbi 97/129/ES, jo lahko pridobitelj embalaže uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga le, če je embalaža označena v skladu s prejšnjim odstavkom.

(7) Oznaka na embalaži, namenjena prepoznavanju embalažnega materiala, mora biti nameščena na sami embalaži ali etiketi, pritrjeni na embalažo, in mora biti jasno vidna in dobro čitljiva. Oznaka mora biti trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže.

7. člen (mejne vrednosti)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže za embalažo, uvoženo iz tretjih držav razen držav v okviru Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), lahko proizvaja ali pridobiva embalažo zaradi dajanja v promet, če zagotovi, da celotna koncentracija svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma (v nadaljnjem besedilu: koncentracija težkih kovin) v embalaži ali embalažnem materialu ne presega 0,01% (m/m), pri čemer pa se mejna vrednost za koncentracijo svinca ne uporablja za embalažo, ki je v celoti narejena iz svinčevega kristalnega stekla v skladu s predpisom, ki ureja izdelke iz kristalnega stekla.

(2) Proizvajalec embalaže mora za embalažo, ki jo da v promet zaradi embaliranja blaga, zagotoviti, da je način ugotavljanja koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu izvedeno s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v standardu SIST EN 13427.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je lahko v stekleni embalaži koncentracija težkih kovin večja od 0,01% (m/m), če:

1. se v stekleno embalažo med proizvodnim procesom težke kovine niso dodajale namerno,
2. je preseganje mejne vrednosti koncentracije težkih kovin nastalo samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(4) Če je v posameznem letu vrednost koncentracije težkih kovin, izmerjena pri kateri koli od dvanajstih mesečnih kontrol za posamezno peč za proizvodnjo stekla, ki predstavlja običajno in stalno proizvodnjo stekla, večja od 0,02% (m/m), mora proizvajalec stekla najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu, posredovati poročilo za preteklo leto, ki vsebuje naslednje podatke:

1. izmerjene vrednosti koncentracije težkih kovin,
2. opis uporabljenih preskusnih metod,
3. domnevni izvor visoke koncentracije težkih kovin in
4. podroben opis sprejetih ukrepov za zmanjšanje koncentracije težkih kovin.

(5) Če se embalaža iz tretjega odstavka uvaža iz tretje države razen držav v okviru EGP, mora poročilo iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati pridobitelj embalaže.

(6) Proizvajalec embalaže iz drugega odstavka tega člena mora zagotoviti, da je dokumentacija o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev ministrstvu predložena na vpogled na njegovo zahtevo.

8. člen (izjava o skladnosti)

(1) Proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže za embalažo, uvoženo iz tretjih držav razen držav v okviru EGP, dokazujeta izpolnjevanje zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe z izjavo o skladnosti embalaže (v nadaljnjem besedilu: izjava o skladnosti).

(2) Proizvajalec embalaže iz prejšnjega odstavka dokazuje verodostojnost izjave o skladnosti z dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe.

(3) Pridobitelj embalaže iz prvega odstavka dokazuje verodostojnost izjave o skladnosti z dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe, ki jo pridobi od proizvajalca embalaže v državi izvora embalaže.

(4) Proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka morata zagotoviti, da je izjava o skladnosti dostopna embalerju in trgovcu, ki embalažo dobavlja embalerju, in da je pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na njegovo zahtevo dostopna dokumentacija o izpolnjevanju zahtev iz 6., 7. in 10. člena te uredbe, na podlagi katere dokazujeta verodostojnost izjave o skladnosti.

(5) **(črtan).**

(6) **(črtan).**

9. člen (sledljivost izjave o skladnosti)

(1) Embaler lahko uporablja embalažo za embaliranje blaga, če je zanjo pridobil izjavo o skladnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Embaler mora kopijo izjave o skladnosti predložiti pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

(3) (črtan).

(4) (črtan).

(5) (črtan).

10. člen **(zahteve pri distribuciji plastičnih zabojev in palet)**

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 7. člena te uredbe je koncentracija težkih kovin v embalažnem materialu lahko večja od 0,01% (m/m), če je embalaža plastični zaboj ali plastična paleta, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, in je mejna koncentracija presežena samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(2) Plastični zaboj ali plastična paleta iz prejšnjega odstavka mora biti izdelana v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, v katerem reciklirani material izhaja samo iz drugih plastičnih zabojev ali plastičnih palet in v katerem dodajanje zunanega materiala za izdelavo zabojev ali plastičnih palet ne presega 20% celotne mase materiala, potrebnega za izdelavo plastičnih zabojev ali plastičnih palet.

(3) Težke kovine se med proizvodnjo ali distribucijo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, ne smejo dodajati namerno kot element, razen če gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov.

(4) Embaler mora za sodelovanje v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže iz prvega odstavka tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(5) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge embalerja, kateri morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt nadzora kroženja vračljive embalaže, iz katerega so razvidni podatki o:

- upravljavcu sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže ter njegovi dejavnosti,
- vrsti embalaže in opisu blaga, zaradi katerega je vzpostavljen sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
- načinu evidentiranja vračljive embalaže in finančnih ali drugih vzpodbudah končnih uporabnikov, da po uporabi blaga vračljivo embalažo vračajo v sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
- načinu izločanja vrnjenih kosov vračljive embalaže, ki niso več ponovno uporabni, iz sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže, skupaj s predvidenimi postopki predelave za te odpadke, v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
- načinu trajnega in vidnega označevanja plastičnih zabojev ali palet,
- načinu dokazovanja zahtev iz drugega odstavka tega člena in nadzor nad zaprtim kroženjem vračljive embalaže, vključno z načinom ugotavljanja odstotka vrnjene vračljive embalaže, pri čemer odstotek ob upoštevanju trajnosti plastičnih zabojev ali palet ne sme biti nižji od 90 odstotkov,
- načinu ugotavljanja koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu,
- načinu in pogostosti poročanja o rezultatih ugotavljanja iz prejšnje alineje,
- največji dopustni koncentraciji težkih kovin v embalažnem materialu,
- največji količini dodanega zunanega materiala,
- predvideni letni količini reciklirane odpadne embalaže in

- načinu nadaljnje predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, ki je ni mogoče več ponovno uporabiti v postopku recikliranja.

(6) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena za obdobje šestih let.

(7) Embaler mora za embalažo, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže:

- zagotavljati nadzor nad distribucijo embalaže in nad ponovno uporabo vračljive embalaže v skladu z načrtom iz petega odstavka tega člena,
- pripraviti izjavo, dostopno javnosti, o skladnosti delovanja sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže z zahtevami načrta iz petega odstavka tega člena,
- za vsako leto izdelati poročilo o izvajanju načrta iz petega odstavka tega člena, iz katerega je razvidno, kako se je načrt izvajal, in ga predložiti ministrstvu najpozneje šest mesecev po preteku posameznega leta,
- dokumentacijo sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže hraniti še najmanj štiri leta po oddaji poročila iz prejšnje alinee in
- imenovati odgovorno osebo za predložitev dokumentacije iz prejšnje alinee pristojnemu inšpektorju, če ta to zahteva.

(8) Če niti embaler blaga, embaliranega v plastične zaboje ali plastične palete, ki se uporabljajo v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, niti njegov pooblaščen zastopnik nimata sedeža v RS, se obveznosti iz tega člena prenesejo na pridobitelja blaga.

3. PRAVILA RAVNANJA PRI DAJANJU EMBALAŽE V PROMET

11. člen (obveznost poročanja)

(1) Podatke o dajanju embalaže v promet morajo sporočiti ministrstvu na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani ministrstva:

- embaler za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet,
- pridobitelj blaga za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik ali ga daje v promet,
- proizvajalec embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerju iz prve alinee tega odstavka in jo daje v promet ali jo sam uporablja,
- pridobitelj embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerju iz prve alinee tega odstavka in jo daje v promet ali jo sam uporablja.

(2) Podatke o embalaži iz prejšnjega odstavka tega člena je treba sporočiti ministrstvu za vsako trimesečje posebej in najpozneje 20 dni po izteku trimesečja.

(3) Ob prvem sporočanju podatkov ministrstvu o dajanju embalaže v promet mora oseba iz prvega odstavka tega člena izpolniti tudi obrazec, ki je objavljen na spletni strani ministrstva in vsebuje naslednje podatke: firmo, sedež, davčno številko, matično številko, opis embalaže ter vrsto dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, ki jo opravlja v zvezi z embalažo.

12. člen (izjeme v zvezi s poročanjem)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena embalerju, pridobitelju blaga ter proizvajalcu in pridobitelju embalaže, ki ni namenjena embaliranju blaga, ni treba sporočiti podatkov o dajanju embalaže v promet, če:

- je embalaža, ki jo daje v promet ali sam uporabi, vračljiva embalaža ali
- letna količina embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne presega 15.000 kg.

(2) Če je embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže iz prejšnjega odstavka ista oseba, se za letno količino embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, šteje celotna količina embalaže, ki jo proizvede, pridobi ali jo sam uporabi zaradi embaliranja blaga v posameznem letu.

13. člen **(evidenca o dajanju embalaže v promet)**

(1) O podatkih iz prijav iz 11. člena te uredbe vodi ministrstvo evidenco o dajanju embalaže v promet.

(2) Evidenca o dajanju embalaže v promet vsebuje za posamezno vrsto embalažnega materiala in za vsakega embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca embalaže in pridobitelja embalaže iz prvega odstavka 11. člena te uredbe posebej podatke o:

- vrsti in masi embalažnega materiala v embalaži, ki je bila dana v promet,
- trimesečju, v katerem je bila embalaža dana v promet.

(3) Podatki iz evidence o dajanju embalaže v promet se uporabljajo pri nadzoru nad proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže oziroma embalerji in pridobitelji blaga v zvezi z izpolnjevanjem zahtev po tej uredbi ter pri izdelavi poročil Evropski komisiji iz 51. člena te uredbe.

(4) Če se za nastajanje odpadne embalaže plačuje okoljska dajatev, se obveznost poročanja iz 11. člena te uredbe izvaja v skladu s predpisom, ki ureja plačilo okoljske dajatve za nastajanje odpadne embalaže.

4. PRAVILA RAVNANJA PRI ZBIRANJU ODPADNE EMBALAŽE

4.1. Obveznosti končnega uporabnika

14. člen **(ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek)**

(1) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, zbirati, hraniti in oddajati v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko končni uporabnik ločeno zbrano odpadno embalažo, ki nastaja kot komunalni odpadek iz trgovine, industrije, obrti ali storitvenih dejavnosti, oddaja družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

15. člen **(ravnanje z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek)**

(1) Odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadke, je prepovedano prepuščati ali oddajati izvajalcu javne službe kot mešani komunalni odpadke ali kot ločeno zbrano frakcijo komunalnih odpadkov.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko ločeno zbrana odpadna embalaža, ki nastaja pri opravljanju trgovinske ali storitvene dejavnosti, prepušča ali oddaja izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora izvajalec gostinske ali turistične dejavnosti z zmogljivostjo 5.000 ali več nočitev na leto sam zagotoviti posebne zabojnike, v katerih prepušča ločeno zbrane frakcije izvajalcu javne službe ločeno od odpadkov drugih povzročiteljev komunalnih odpadkov.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki jo oddaja ali vrača v skladu s to uredbo, hraniti ločeno, tako da se ne meša z drugimi odpadki in da jo je mogoče zbrati in ponovno uporabiti, predelati ali odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

16. člen **(ravnanje z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadke)**

(1) Končni uporabnik mora zagotoviti, da odpadna embalaža, ki jo oddaja ali vrača v skladu z določbami te uredbe, ni nevarni odpadke v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

(2) Odpadna embalaža se razvršča med nevarne odpadke, če ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov, če je v njej embalirano neuporabno blago, ki vsebuje nevarne snovi v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, ali so v njej ostanki teh nevarnih snovi.

(3) Šteje se, da v odpadni embalaži ni ostankov nevarnih snovi, če:

- odpadna embalaža ne vsebuje ostankov drugih nevarnih snovi kot ostankov embaliranega blaga,
- je notranjost odpadne embalaže za viskozno blago postrgana z lopatico ali s čopičem, tako da preostala količina blaga ni več uporabljiva,
- je odpadna embalaža za tekoče blago izpraznjena, tako da iz nje ne kaplja,
- se iz odpadne embalaže v obliki vreč ne more več iztresti embalirane snovi ali
- iz odpadne embalaže v obliki pršilk potisni plin ne izhaja ali se v pršilki ne pretaka tekočina.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki se razvršča med nevarne odpadke, prepuščati ali oddajati:

- zbiralcu nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, če gre za odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadke,
- izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, če gre za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadke.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, če je za neuporabno blago iz drugega odstavka tega člena ali za ostanke tega blaga v prodajni embalaži prepuščanje ali oddajanje drugače urejeno s posebnim predpisom.

4.2. Obveznosti izvajalca javne službe

17. člen (prevzem ločeno zbrane odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora zagotoviti zadostno število zbiralnic ločenih frakcij za prevzemanje odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(2) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da je končnim uporabnikom za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, in povzročiteljem odpadkov iz drugega odstavka 15. člena te uredbe za odpadno prodajno embalažo iz drugega odstavka 7. točke 3. člena te uredbe dana možnost oddaje v zbirnih centrih, ki jih upravlja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

18. člen (oddaja ločeno zbrane odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: družba za ravnanje z odpadno embalažo) oddajati vso odpadno embalažo, ki je:

- zbrana kot ločeno zbrana frakcija v zbiralnicah ločenih frakcij,
- zbrana kot ločeno zbrana frakcija v zbirnih centrih iz 17. člena te uredbe in
- izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za obdelavo komunalnih odpadkov.

(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnih centrih in centrih za obdelavo komunalnih odpadkov. Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe zagotoviti vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo prevzem odpadne embalaže v deležih iz šestega odstavka 19. člena te uredbe.

(3) Način oddaje in prevzema odpadne embalaže morata družba za ravnanje z odpadno embalažo in izvajalec javne službe urediti s posebno pogodbo.

(4) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe do oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo do prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi pregleda podatkov letnih poročil o ravnanju z odpadki, ki jih morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo v zvezi z oddajo odpadkov v predelavo in odstranjevanje predložiti ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ter na podlagi pregleda podatkov iz evidenčnih listov, ki morajo biti priloženi vsaki pošiljki odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo. Za pošiljko odpadne embalaže se šteje količina istovrstne odpadne embalaže, za katero zagotovi prevzem v posameznem koledarskem mesecu družba za ravnanje z odpadno embalažo ali v njenem imenu podizvajalec družbe za ravnanje z odpadno embalažo ali druga oseba, s katero družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja prevzemanje odpadne embalaže.

(5) Evidenčne liste iz prejšnjega odstavka morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo predložiti ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

19. člen **(plačilo za oddajo oziroma prevzem odpadne embalaže)**

(1) Izvajalec javne službe mora oddati odpadno embalažo, ki je komunalni odpadnik, družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti odpadno embalažo, ki je komunalni odpadnik, od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže. Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadnik, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih iz šestega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena mora družba za ravnanje z odpadno embalažo za prevzeto odpadno embalažo plačati izvajalcu javne službe tiste stroške, ki presegajo obseg storitev javne službe, določen s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(4) Pri določanju priznavanja stroškov iz prejšnjega odstavka zaradi prevzema odpadne embalaže morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo upoštevati naslednje stroške:

1. stroški izvajalca javne službe so:
 - stroški postavitve in vzdrževanja zbiralnic ločenih frakcij in zbirnih centrov v obsegu, ki je določen v predpisu, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki,
 - stroški praznjenja zabojnikov v zbiralnicah ločenih frakcij in odvoza odpadne embalaže do začasnega skladišča za odpadno embalažo v zbirnih centrih ali centru za obdelavo komunalnih odpadkov,
 - stroški izločanja odpadne embalaže iz mešanih komunalnih odpadkov ob njihovi obdelavi pred odstranjevanjem,
 - stroški ločenega zbiranja odpadne embalaže, ki se v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, razvršča med ločeno zbrane nevarne frakcije komunalnih odpadkov;
2. stroški družbe za ravnanje z odpadno embalažo so:
 - stroški izvajalca javne službe iz prejšnje točke za prevzeto odpadno prodajno in skupinsko embalažo, ki v skladu z določbami 7. točke 3. člena te uredbe ni komunalni odpadnik,
 - stroški skladiščenja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadnik, vključno z ločeno zbranimi nevarnimi frakcijami komunalnih odpadkov v zbirnih centrih ali centru za obdelavo komunalnih odpadkov za čas skladiščenja, ki presega 7 dni,
 - stroški prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadnik, vključno z ločeno zbranimi nevarnimi frakcijami komunalnih odpadkov v skladiščih zbirnega centra ali centra za obdelavo komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo obdelavo ali odstranjevanjem (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže),
 - vsi drugi stroški, o katerih se zaradi prevzema odpadne embalaže dogovorita izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo.

(5) Izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo se lahko dogovorita tudi za neposreden prevzem odpadne embalaže v zbiralnicah ločenih frakcij,

stroške za tak prevzem pa določita v pogodbi o prevzemu odpadne embalaže iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(6) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za tekoče koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije s sklepom do 30. junija tekočega koledarskega leta po metodologiji iz priloge 2B, ki je sestavni del te uredbe. Sklep iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(7) (črtan).

20. člen **(prepovedi za izvajalca javne službe)**

(1) Izvajalec javne službe ne sme pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov prevzemati odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek, razen če gre za prevzem odpadne embalaže v skladu z drugim odstavkom 15. člena te uredbe.

(2) Izvajalec javne službe ne sme prevzemati mešanih komunalnih odpadkov, če je v njih tudi odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek.

(3) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da se mešani komunalni odpadki pred odstranjevanjem obdelajo tako, da se z razvrščanjem iz njih izloči tista odpadna embalaža, ki jo je mogoče oddati v nadaljnjo predelavo skupaj z odpadno embalažo, prevzeto kot ločeno zbrano frakcijo komunalnih odpadkov.

5. PRAVILA RAVNANJA PRI PREVZEMANJU, ZBIRANJU, PONOVNI UPORABI, PREDELAVI IN ODSTRANJEVANJU ODPADNE EMBALAŽE

5.1. Splošno

21. člen **(prednostna predelava)**

(1) Ponovna uporaba, recikliranje, energetska predelava in drugi načini predelave odpadne embalaže imajo prednost pred njenim odstranjevanjem, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(2) Ponovna uporaba, recikliranje in drugi načini predelave odpadne embalaže imajo prednost pred energetske predelavo odpadne embalaže, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ministrstvo v okoljevarstvenih dovoljenjih, izdanih v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, dovoli energetske predelavo odpadne embalaže, če je ta zaradi okoljskih razlogov ter razmerja stroškov in koristi primernejša od ponovne uporabe, recikliranja ali drugih načinov predelave, pri čemer je treba upoštevati, da je energetska predelava odpadne embalaže mogoča samo, če so na območju zbiranja odpadne embalaže, na katerem se namerava zbrana odpadna embalaža

energetsko predelati, izpolnjeni okoljski cilji pri ravnanju z odpadno embalažo v skladu s to uredbo.

22. člen (okoljski cilji)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže ali embaliranega blaga v promet, morajo biti zagotovljeni naslednji okoljski cilji:

1. zagotoviti je treba predelavo odpadne embalaže, vključno z energetsko predelavo za najmanj 60 odstotkov celotne mase odpadne embalaže;
2. reciklirati je treba med najmanj 55 odstotki in največ 80 odstotki celotne mase odpadne embalaže;
3. za posamezno vrsto embalažnega materiala, vsebovanega v celotni masi odpadne embalaže, je treba zagotoviti najmanj naslednje deleže recikliranja:
 - a) 60 odstotkov mase za steklo,
 - b) 60 odstotkov mase za papir in karton,
 - c) 50 odstotkov mase za kovine,
 - d) 22,5 odstotkov mase za plastiko, pri čemer se upošteva le material, ki se ponovno reciklira v plastiko,
 - e) 15 odstotkov mase za les.

(2) Šteje se, da odpadna embalaža, izvožena iz EU v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL L št. 30 z dne 6. 2. 1993, str.1), Uredbo Sveta (ES) št. 1420/1999 z dne 29. aprila 1999 o določitvi skupnih pravil in postopkov, ki se uporabljajo za pošiljke določenih vrst odpadkov v določene države nečlanice OECD (UL L št. 166 z dne 1. 7. 1999, str. 6) ter Uredbo Komisije (ES) št. 1547/1999 z dne 12. julija 1999 o postopkih nadzora iz Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 za pošiljke nekaterih vrst odpadkov v nekatere države, za katere se Sklep OECD C(92)39 final ne uporablja (UL L št. 185 z dne 17. 7. 1999, str. 1), izpolnjuje okoljske cilje iz prejšnjega odstavka, če je z gotovostjo mogoče dokazati, da je predelava oziroma recikliranje potekalo pod pogoji, ki so enakovredni pogojem, kot jih v zvezi s tem predpisuje zakonodaja EU.

(3) Pri ugotavljanju mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena je treba v skladu z Odločbo 2005/270/ES upoštevati popravke zaradi vlažnosti odpadne embalaže.

5.2. Obveznosti distributerjev

23. člen (obveznost prevzema odpadne embalaže)

(1) Distributer mora odpadno transportno ali skupinsko embalažo neposredno po dobavi blaga vzeti nazaj brezplačno, če jo končni uporabnik želi vrniti. Če končni uporabnik sam prevzema blago pri distributerju, lahko odpadno transportno ali skupinsko embalažo pusti neposredno na mestu prevzema ali jo pozneje brezplačno vrne.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za odpadno prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže.

(3) Distributer mora brezplačno vzeti nazaj tudi odpadno prodajno embalažo, ki ni komunalni odpadek, kadar jo končni uporabnik želi vrniti, če za tako embalažo ni predpisan poseben način prepuščanja in zbiranja.

24. člen **(zagotovitev prostora za odpadno embalažo in oddaja odpadne embalaže)**

(1) Distributer mora urediti poseben prostor za prevzemanje in začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala razvrščene odpadne embalaže, ki jo v skladu s prejšnjim členom vzame nazaj ali nastane zaradi njegove dejavnosti, če letna količina te odpadne embalaže presega 150 ton.

(2) Distributer mora prevzeto odpadno embalažo oddati družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži v njenih zbiralnicah odpadne embalaže ali zadnjemu dobavitelju blaga oziroma družbi za ravnanje z odpadno embalažo neposredno, če se z njima o takem načinu oddaje odpadne embalaže dogovori.

(3) Izpolnjevanje obveznosti distributerja do oddaje prevzete odpadne embalaže in družbe za ravnanje z odpadno embalažo do prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi pregleda podatkov iz evidenčnih listov, ki morajo biti priloženi vsaki pošiljki odpadne embalaže, ki jo distributer odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo. Za pošiljko odpadne embalaže se šteje količina istovrstne odpadne embalaže, za katero zagotovi prevzem v posameznem koledarskem mesecu družba za ravnanje z odpadno embalažo ali v njenem imenu podizvajalec družbe za ravnanje z odpadno embalažo ali druga oseba, s katero družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja prevzemanje odpadne embalaže.

(4) Evidenčne liste iz prejšnjega odstavka morata distributer in družba za ravnanje z odpadno embalažo predložiti ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

5.3. Zagotavljanje ravnanja z odpadno embalažo

25. člen **(obveznost ravnanja z odpadno embalažo)**

(1) Prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z določbami 19. člena te uredbe, prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev ali končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže morajo plačati:

- embalerji za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki embaliranega blaga ali ga dajejo v promet,
- pridobitelji blaga za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki ali ga dajejo v promet,
- proizvajalci embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alinee tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo, in
- pridobitelji embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alinee tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo.

(2) Proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati svoje obveznosti za embalažo iz točke 2.1 in točke 3.1 priloge 1 te uredbe, tudi

če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe, razen če je ta oseba kot embaler ali pridobitelj embalaže ali embaliranega blaga sama zavezana za ravnanje z odpadno embalažo v skladu z določbami te uredbe.

(3) Če za embalirano blago obveznosti iz prvega odstavka tega člena ni prevzel njegov embaler ali pridobitelj blaga, mora te obveznosti prevzeti trgovec, ki dobavlja blago distributerju.

(4) Obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne veljajo za embalažo, ki se kot embalaža ali kot embalirano blago izvozi v tretje države ali iznosi v druge države članice EU.

26. člen **(vključevanje v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo)**

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže ali pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena in trgovci iz tretjega odstavka prejšnjega člena morajo v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz prejšnjega člena skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja:

1. redno prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za obdelavo komunalnih odpadkov,
2. redno prevzemanje odpadne embalaže v zbiralnicah ločenih frakcij, kadar se tako dogovori z izvajalcem javne službe v skladu s petim odstavkom 19. člena te uredbe,
3. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev,
4. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov,
5. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe,
6. nadaljnje ravnanje v skladu s petim odstavkom 39. člena te uredbe in
7. ravnanje z embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.

5.4. Samostojno zagotavljanje ravnanja z odpadno embalažo

27. člen **(individualni sistemi ravnanja z odpadno embalažo)**

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena lahko embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, pri končnih uporabnikih zbira sam in sam zagotavlja njeno ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, če pridobi potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ki jo vodi ministrstvo.

28. člen **(evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)**

Evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo vsebuje:

- firmo in sedež organizacije,
- vrsto embalaže in letno količino embalaže, ki jo daje v promet,

- podatke o dejavnosti firme in
- podatke o izdanem potrdilu o vpisu v evidenco.

29. člen (vloga)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže mora k vlogi za izdajo potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo priložiti dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt ravnanja z odpadno embalažo.

(2) Ministrstvo vpiše embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca embalaže in pridobitelja embalaže v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo in mu izda potrdilo o vpisu, če na podlagi načrta ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka ter dokazil o izpolnjevanju pogojev, ugotovi, da so izpolnjeni pogoji glede doseganja deležev predelane odpadne embalaže in recikliranega materiala v njej, določenih z okoljskimi cilji iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo vpiše embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo za obdobje petih let.

30. člen (načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo mora vsebovati predvsem podatke o:

1. vrstah embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki ni komunalni odpadek, ki jo zbira in za katero zagotavlja nadaljnjo predelavo ali odstranjevanje,
2. predvidenem načinu in obsegu zbiranja odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek,
3. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme za zbiranje,
4. predvideni celotni masi letno zbrane odpadne embalaže in masnih deležih embalažnega materiala iz prvega odstavka 22. člena te uredbe,
5. predvidenih načinih in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja zbrane odpadne embalaže,
6. predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in embalažnega materiala iz prvega odstavka 22. člena te uredbe in
7. vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, za katero bo zagotavljal odstranjevanje z odlaganjem, vključno z dokazili o tem, da za to embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

31. člen (izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže iz 27. člena te uredbe izbriše iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, če ugotovi, da:

- ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo v skladu s predpisi,
- ne predloži letnih poročil o embalaži in odpadni embalaži v skladu s to uredbo ali
- ne dosega okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) V primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka se izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo opravi na podlagi dokončne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

32. člen (obveznosti)

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo za odpadno embalažo, ki jo sami prevzamejo ali zberejo v posameznem koledarskem letu, zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, tako da so doseženi okoljski cilji iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo plačevati stroške za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

33. člen (obveščanje končnega uporabnika)

Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo z obvestilom na embalaži, ki jo dajejo v promet, ali na drug način seznaniti končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje takšne odpadne embalaže zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu.

5.5. Obveznosti drugih oseb

34. člen (obveznosti končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

(1) Pridobitelj blaga ali pridobitelj embalaže, ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti embalažo ali embalirano blago, pridobljeno v EU ali uvoženo iz tretjih držav, uporabi sam kot končni uporabnik in zato nima predhodnega dobavitelja, mora za takšno odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek:

1. skleniti pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz 25. člena te uredbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali
2. sam zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje takšne odpadne embalaže.

(2) Končni uporabnik iz prejšnjega odstavka, ki sam zagotavlja ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje svoje odpadne embalaže sam, mora ravnati v skladu s 27. do 32. členom te uredbe.

35. člen (obveznosti trgovca)

(1) Trgovcu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če gre za:

1. embalažo, za katero ima pisno izjavo predhodnega dobavitelja, da za odpadno embalažo zagotavlja predpisano ravnanje po tej uredbi, ali
2. embalažo iz 36., 37. ali 38. člena te uredbe.

(2) Izjava iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti navedena na računu ali dobavnici za dobavljeno ali prevzeto blago.

36. člen (izjeme zaradi majhnih količin embalaže)

(1) Ne glede na določbe od 25. do 34. člena te uredbe osebam iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in končnemu uporabniku iz 34. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za embalažo, v katero je embalirano nevarno blago ali če ravnanje z embalažo urejajo posebni predpisi.

5.6. Embalaža posebne vrste

37. člen (embalaža z dolgo življenjsko dobo)

Ne glede na določbe od 25. člena do 33. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu embalaže in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in trgovcu iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če daje v promet embalažo z dolgo življenjsko dobo, ki je določena v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

38. člen (vračljiva embalaža)

(1) Ne glede na določbe od 25. člena do 33. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in trgovcu iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja za tisto embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati obveznosti iz te uredbe za embalažo samo v količini, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže zaradi povečanja obsega embaliranega blaga v vračljivi embalaži ali zaradi nadomeščanja količin embalaže, ki se je po uporabi zavrnila oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže.

(3) Za vračljivo embalažo iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi lesene standardizirane palete, ki so kot transportna embalaža označene z znakom »EUR«, ki ga izdaja Mednarodna železniška zveza in znakom »EPAL«, zapisanima v ovalih.

5.7. Družba za ravnanje z odpadno embalažo

39. člen (obveznosti)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže iz 2. člena te uredbe, razen za tisto odpadno embalažo, za katero je zagotovljeno ravnanje v skladu s 27. členom te uredbe.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe prevzemati odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija v zbiralnicah ločenih frakcij in zbirnih centrih ter je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za obdelavo komunalnih odpadkov.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe redno prevzemati odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka v zbirnih centrih in centrih za obdelavo komunalnih odpadkov v skladu z deleži iz šestega odstavka 19. člena te uredbe.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora redno prevzemati odpadno embalažo od distributerjev, končnih uporabnikov in končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe.

(5) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso odpadno embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu, najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta zagotoviti nadaljnje ravnanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, ter tako, da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe.

(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v nadaljnje ravnanje zagotoviti na svoje stroške sortiranje po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES. Če mora po sortiranju iz prejšnjega stavka oseba, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje, to odpadno embalažo pred recikliranjem ali predelavo dodatno sortirati, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo izločene odpadke prevzeti nazaj in na svoje stroške zagotoviti ravnanje z njimi.

40. člen (okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko začne opravljati dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz drugega odstavka 26. člena te uredbe, ko pridobi okoljevarstveno dovoljenje ministrstva.

(2) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka pravni osebi, ki:

1. je gospodarska družba, registrirana za opravljanje dejavnosti zbiranja, odvoza, posredovanja in predelave odpadkov po predpisih, ki urejajo klasifikacijo dejavnosti,
2. sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami razpolaga s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo, in
3. sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami izpolnjuje pogoje za ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje odpadne embalaže v skladu s predpisi.

41. člen (vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati:

- podatke o firmi, sedežu in višini osnovnega kapitala gospodarske družbe,
- načrt ravnanja z odpadno embalažo,
- prikaz osnov za tarifo obračunavanja storitev udeležencem v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (npr. cenovni dejavniki zbiranja, razvrščanja, recikliranja, energetske predelave ter druge predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže ter upravljanja sistema) in
- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 2. in 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

42. člen (načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo iz druge alinee prejšnjega člena mora vsebovati podatke o:

- vrstah embalažnega materiala v embalaži, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo organizira skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
- embalerjih, pridobiteljih blaga, proizvajalcih embalaže ali pridobiteljih embalaže in trgovcih iz 25. člena te uredbe ali končnih uporabnikih iz 34. člena te uredbe, za katere namerava predvidoma zagotavljati ravnanje z odpadno embalažo,
- predvidenem načinu rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe,
- predvidenem načinu in obsegu prevzemanja in zbiranja odpadne embalaže od distributerjev in končnih uporabnikov,
- številu in lokaciji zbiralnic odpadne embalaže, ki jih družba za ravnanje z odpadno embalažo namerava imeti,
- vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme, potrebne za prevzemanje, zbiranje, skladiščenje, razvrščanje ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred zagotovitvijo njene ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja,
- podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala prevzemanje, zbiranje, razvrščanje ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred zagotovitvijo njene ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja in le-te razpolagajo s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo,
- predvideni celotni masi letno zbrane odpadne embalaže in masnih deležih po posameznih vrstah embalažnih materialov iz prvega odstavka 22. člena te uredbe,
- predvidenih načinih in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja zbrane odpadne embalaže,
- predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in recikliranega materiala v odpadni embalaži, ki se bodo zagotovili, ali glede na okoljske cilje iz 22. člena te uredbe,
- vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, za katero zagotavlja odstranjevanje z odlaganjem, vključno z dokazili o tem, da za to embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, in
- izpolnjevanju zahtev iz 45. člena te uredbe o obveščanju javnosti in končnih uporabnikov.

43. člen (zbirni centri in zbiralnice odpadne embalaže)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za zbiranje, razvrščanje in skladiščenje prevzete odpadne embalaže urediti enega ali več zbirnih centrov glede na:

1. gostoto poseljenosti in obseg nastajanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek,

2. porazdelitev zbiralnic odpadne embalaže in obseg prevzete odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki, in
3. prostorsko umestitev oziroma medsebojno oddaljenost objektov in naprav oziroma oddaljenost od mesta, kjer se zbrana odpadna embalaža reciklira, energetsko ali drugače predeluje ali odstranjuje.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora urediti zbiralnice odpadne embalaže, kjer distributerji in končni uporabniki oddajajo odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, če ni zagotovljeno njeno prevzemanje neposredno pri distributerjih, končnih uporabnikih ali zadnjih dobaviteljih blaga distributerjem.

44. člen **(pogoji za predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže)**

(1) Odpadno embalažo lahko predelujejo in odstranjujejo le osebe, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

(2) Ločeno zbrano odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, je prepovedano odlagati na odlagališčih v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih.

(3) Ločeno zbrano odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, je prepovedano odstranjevati z odlaganjem, razen če za posamezno vrsto odpadne embalaže ni mogoče zagotoviti ustrežnejšega ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

45. člen **(obveščanje javnosti in končnih uporabnikov)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora obveščati javnost, zlasti končne uporabnike, o namenu in ciljih zbiranja odpadne embalaže, pravilnem ravnanju z njo, možnostih njenega brezplačnega oddajanja ter njenega recikliranja in predelave.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora javnost na krajevno običajen način obveščati o urejenih zbiralnicah odpadne embalaže.

(3) Ministrstvo z objavo na svojih spletnih straneh zagotavlja, da so javnost in gospodarski subjekti seznanjeni o okoljskih ciljih iz 22. člena te uredbe ter ukrepih za njihovo doseganje.

6. POROČANJE O RAVNANJU Z ODPADNO EMBALAŽO

46. člen **(poročilo družbe za ravnanje z odpadki)**

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. nazivu, naslovu, dejavnosti in šifri dejavnosti embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže ali pridobiteljev embalaže in trgovcev iz 25. člena te uredbe ter

- končnih uporabnikov iz 34. člena te uredbe, ki so vključeni v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
2. količini in vrstah embalažnega materiala v embalaži, ki jo dajejo posamezne osebe iz prejšnje točke v promet,
 3. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja s prevzeto ali zbrano odpadno embalažo,
 4. prihodkih, odhodkih in stroških, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo,
 5. načinu določanja mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže glede na stopnjo vlažnosti odpadne embalaže in glede na odpadke, ki niso embalaža, in se zberejo skupaj z odpadno embalažo,
 6. celotni količini in vrstah odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek in je prevzeta v zbirnih centrih izvajalcev javne službe,
 7. celotni količini in vrstah odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek in je prevzeta ali zbrana pri distributerjih in končnih uporabnikih,
 8. količini in vrsti embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v prevzeti in zbrani odpadni embalaži ter masnih deležih tega embalažnega materiala,
 9. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil recikliran v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
 10. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil organsko recikliran,
 11. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil energetsko predelan,
 12. količini in vrsti odpadne embalaže, ki je bila odstranjena, ločeno po načinu odstranjevanja,
 13. količini in vrsti odpadne embalaže, poslani v druge države članice ali izvožene v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo,
 14. količini prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala in
 15. dejavnostih obveščanja javnosti in končnih uporabnikov.

(3) Analizo poročila iz prvega odstavka tega člena objavi ministrstvo na svojih spletnih straneh.

47. člen

(poročilo oseb, ki niso vključene v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz 27. člena te uredbe mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o embalaži, ki jo je dal v promet, in o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki na obrazcu, ki je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. nazivu, naslovu, dejavnosti, šifri dejavnosti in matični številki pravne osebe,
2. količini in vrstah embalaže, ki jo je dal v promet,
3. količini in vrstah embalaže, ki jo je dal v promet in za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, ločeno za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, in odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek,
4. obsegu in vrsti embalaže, ki jo je dal v promet in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe,
5. celotni količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki ni komunalni odpadek in jo je sam prevzel ali zbral pri končnih uporabnikih v skladu s 27. členom te uredbe,

6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,
8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetsko predelavo,
9. količini in vrsti odpadne embalaže, za katero je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po načinu odstranjevanja,
10. količini odpadne embalaže, poslana v druge države članice ali izvožene v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo, in
11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago.

48. člen **(poročilo končnega uporabnika)**

(1) Končni uporabnik iz 34. člena te uredbe, ki sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo, mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o embalaži, ki jo je pridobil ali uvozil sam za potrebe opravljanja svoje dejavnosti, in o ravnanju z njo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki na obrazcu, ki je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. nazivu, naslovu, dejavnosti, šifri dejavnosti in matični številki pravne osebe,
2. količini in vrstah embalaže, ki jo je pridobil ali uvozil,
3. količini in vrstah embalaže po posamezni vrsti embalažnega materiala, ki jo je pridobil ali uvozil ali nabavil od slovenskih dobaviteljev ter za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
4. količini in vrstah embalaže po posameznih vrstah embalažnega materiala, ki jo je pridobil ali uvozil ali nabavil od slovenskih dobaviteljev in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe,
5. količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v odpadni embalaži, ki jo je zbral sam,
6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,
7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,
8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetsko predelavo,
9. količini in vrsti odpadne embalaže, za katero je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po načinu odstranjevanja,
10. količini odpadne embalaže, poslana v druge države članice ali izvožene v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo, in
11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago.

49. člen **(izjeme)**

(1) Poročila o ravnanju z odpadno embalažo ni treba predložiti osebi, vključeni v sistem ravnanja z odpadno embalažo, ki ga zagotavlja družba za ravnanje z odpadno

embalažo, distributerju iz 23. člena, trgovcu iz 35. člena te uredbe, osebam iz prvega odstavka 36. člena in osebam iz 37. člena te uredbe.

(2) Ne glede na določbe 12. in 36. člena te uredbe mora embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže, pridobitelj embalaže in končni uporabnik iz 34. člena te uredbe, kateremu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe, ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto predložiti v pisni obliki izjavo na obrazcu, ki je dostopen na spletni strani ministrstva, s katero jamči, da v preteklem letu količina embalaže ni presegla količine iz 12. člena te uredbe.

- (3) Izjava iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o:
- nazivu, naslovu, dejavnosti, šifri dejavnosti in matični številki pravne osebe,
 - količini embalaže ali embaliranega blaga, ki ju je dal v promet ali sam uporabil.

(4) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalecu embalaže, pridobitelju embalaže in končnemu uporabniku iz 34. člena te uredbe ni treba poslati ministrstvu izjave, če letna količina embalaže v preteklem letu ni presegla 5.000 kg.

7. KOMISIJA ZA EMBALAŽO IN ODPADNO EMBALAŽO (črtano)

50. člen (črtan)

8. POŠILJANJE POROČIL EVROPSKI KOMISIJI

51. člen (poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo mora vsaka tri leta poslati Evropski komisiji informacije o izvajanju Direktive 94/62/ES v obliki področnega poročila v skladu z določbo 17. člena Direktive 94/62/ES in določbo 5. člena Direktive Sveta z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (91/692/EGS) (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 48).

(2) Ministrstvo pošlje Evropski komisiji za vsako leto v elektronski obliki podatke o ravnanju z odpadno embalažo v skladu z določbo tretjega odstavka 12. člena Direktive 94/62/ES in Odločbo 2005/270/ES, najpozneje 18 mesecev po koncu vsakega koledarskega leta.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba predložiti skupaj z opisom zbiranja podatkov in osnovnimi značilnostmi evidenc, iz katerih so podatki pridobljeni. Opis zbiranja podatkov vključuje zlasti ocene, uporabljene pri izračunavanju količin in deležev predelane in reciklirane odpadne embalaže ter deležev ponovne uporabe.

(4) Ministrstvo skupaj s podatki iz prvega odstavka tega člena pošlje na zahtevo Evropske komisije tudi poročilo s podatki o izpolnjevanju zahtev v zvezi z dovoljenimi koncentracijami težkih kovin, prisotnih v embalaži, ki je bila dana v promet v RS, ter s podatki o količinah odpadne embalaže, ki se šteje za nevaren odpadek zaradi onesnaženja z vsebino blaga, kadar ni primerna za nadaljnjo predelavo.

(5) Za namene poročanja Evropski komisiji ministrstvo vodi zbirko podatkov o embalaži in odpadni embalaži v obliki iz preglednic iz Odločbe 2005/270/ES.

(6) Ministrstvo objavi poročila iz prvega odstavka tega člena in podatke iz drugega in tretjega odstavka tega člena na svojih spletnih straneh.

9. NADZOR

52. člen (inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

10. KAZENSKÉ DOLOČBE

53. člen (prekrški)

(1) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- prvega, petega in sedmega odstavka 6. člena,
- 7. člena,
- prvega in drugega odstavka 8. člena,
- 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- prvega odstavka 55. člena te uredbe.

(2) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- prvega, šestega in sedmega odstavka 6. člena,
- 7. člena;
- tretjega in četrtega odstavka 8. člena,
- 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- prvega odstavka 55. člena te uredbe.

(3) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje embaler, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- petega in sedmega odstavka 6. člena,
- prvega in drugega odstavka 9. člena,
- 10. člena,
- 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 36. člena,
- 38. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- prvega odstavka 55. člena te uredbe.

(4) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj blaga, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega, četrtega in petega odstavka 9. člena,
- 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- prvega odstavka 55. člena te uredbe.

(5) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje distributer, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega, četrtega in petega odstavka 9. člena,
- 23. člena in
- prvega, drugega in četrtega odstavka 24. člena te uredbe.

(6) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje trgovec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega, četrtega in petega odstavka 9. člena,
- prvega in tretjega odstavka 25. člena,
- 26. člena in
- 35. člena te uredbe.

(7) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če ravna v nasprotju z določbami:

- 17. člena,
- 18. člena,
- prvega odstavka 19. člena in
- 20. člena te uredbe.

(8) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za ravnanje z odpadno embalažo, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega do petega odstavka 18. člena,
- drugega, tretjega in četrtega odstavka 19. člena,
- četrtega odstavka 24. člena,
- drugega odstavka 26. člena,
- 39. člena,
- 40. člena,
- 43. člena,
- 45. člena in
- 46. člena.

(9) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, z globo od 40 eurov do 1.200 eurov pa se za prekršek kaznuje imetnik odpadkov, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami:

- 15. člena,
- 16. člena,
- 34. člena,
- 48. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- prvega odstavka 55. člena te uredbe.

(10) Z globo od 40 eurov do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami:

- 15. člena,
- 16. člena,
- 34. člena,
- 48. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- prvega odstavka 55. člena te uredbe.

(11) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec odlagališča, če ravna v nasprotju z določbami drugega in tretjega odstavka 44. člena te uredbe.

(12) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega do devetega odstavka tega člena ter enajstega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba proizvajalca embalaže, pridobitelja embalaže, embalerja, pridobitelja blaga, distributerja, trgovca, izvajalca javne službe, upravljavca odlagališča, družbe za ravnanje z odpadno embalažo ali končnega uporabnika, če je ta pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik.

[Priloga 1: Merila za razvrščanje predmetov med embalažo in ponazoritveni primeri](#)

[Priloga 2: Zahteva glede izdelave in sestave embalaže ter njene primernosti za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem](#)

[Priloga 2A: Seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti embalaže z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno z zahtevami iz priloge 2 te uredbe](#)

[Priloga 2B: Metodologija za določitev deležev prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe za tekoče koledarsko leto](#)

Priloga 3: Embalaža z dolgo življenjsko dobo

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [84/06](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»11. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

54. člen

(veljavnost dovoljenj in drugih aktov ter delo komisije)

(1) Dovoljenje, ki ga je družba za ravnanje z odpadno embalažo pridobila do uveljavitve te uredbe v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1), ostane v veljavi kot okoljevarstveno dovoljenje iz 40. člena te uredbe, v veljavi pa ostanejo tudi pogodbeni razmerja, ki jih je družba za ravnanje z odpadno embalažo sklenila v skladu s 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) z obstoječimi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže.

(2) Postopki za izdajo dovoljenja za pridobitev statusa družbe za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) se končajo po postopku, določenem s to uredbo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 40. člena te uredbe.

(3) Za okoljske cilje v zvezi z embalažo in odpadno embalažo se do sprejema operativnega programa ravnanja z embalažo in odpadno embalažo štejejo okoljski cilji, določeni z Odlokom o operativnem programu varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za obdobje od 2002 do konca 2007 (Uradni list RS, št. 29/02 in 41/04 – ZVO-1), ki ga je sprejela vlada ob upoštevanju ciljev o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo iz Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(4) Za poseben dogovor iz petega odstavka 4. člena te uredbe se do podpisa novega dogovora šteje dogovor, ki ga je vlada 9. decembra 2002 podpisala z gospodarskimi združenji v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(5) Do imenovanja komisije iz 50. člena te uredbe nadaljuje delo komisija, ki je bila imenovana s sklepom ministra za okolje in prostor z dne 15. marca 2002 v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

55. člen

(prijava dejavnosti obstoječih embalerjev, pridobiteljev blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev embalaže)

(1) Obstoječi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže morajo sporočiti podatke o izvajanju svoje dejavnosti iz tretjega odstavka 11. člena te uredbe ob prvem sporočanju podatkov o dajanju embalaže v promet po uveljavitvi te uredbe.

(2) Obstoječi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže, katerim ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe, morajo ministrstvu najpozneje do 31. marca 2007 predložiti za leto 2006 v pisni obliki izjavo iz drugega odstavka 49. člena te uredbe, s katero jamčijo, da v letu 2006 količina embalaže ni preseгла količine iz 12. člena te uredbe.

56. člen
(roki za doseganje okoljskih ciljev)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže v promet, je treba doseči okoljske cilje iz prvega odstavka 22. člena te uredbe najpozneje do 31. decembra 2012.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je treba pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže v promet, najpozneje do 31. decembra 2007 zagotoviti naslednje okoljske cilje:

1. zagotoviti je treba predelavo odpadne embalaže vključno z energetsko predelavo najmanj 50 odstotkov in največ 65 odstotkov celotne mase odpadne embalaže in
2. reciklirati je treba najmanj 25 odstotkov in največ 45 odstotkov celotne mase odpadne embalaže in od tega najmanj 15 odstotkov mase posamezne vrste embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v celotni masi odpadne embalaže.

57. člen
(prehodne določbe za prekrške)

Do uvedbe eura kot valute Republike Slovenije se:

- v prvem do osmem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »4.000 eurov« uporablja znesek »1.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40.000 eurov« pa znesek »10.000.000 tolarjev«,
- v devetem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »4.000 eurov« uporablja znesek »1.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40.000 eurov« znesek »10.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40 eurov« znesek »10.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,
- v desetem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »40 eurov« uporablja znesek »10.000 tolarjev«, namesto zneska »1.200 eurov« pa znesek »300.000 tolarjev« in
- v enajstem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »1.200 eurov« uporablja znesek »300.000 tolarjev«, namesto zneska »4.100 eurov« pa znesek »1.025.000 tolarjev«.

58. člen
(uporaba določb o izjavi o skladnosti)

Določbe 8. in 9. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2007.

59. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Pravilnik o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

60. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [106/06](#)) spreminja 54. člen uredbe tako, da se glasi:

»54. člen
(veljavnost dovoljenj in drugih aktov ter delo komisije)

(1) Dovoljenje, ki ga je družba za ravnanje z odpadno embalažo pridobila do uveljavitve te uredbe v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1), ostane v veljavi kot okoljevarstveno dovoljenje iz 40. člena te uredbe, v veljavi pa ostanejo tudi pogodbena razmerja, ki jih je družba za ravnanje z odpadno embalažo sklenila v skladu s 15. in 20. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) z obstoječimi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže.

(2) Postopki za izdajo dovoljenja za pridobitev statusa družbe za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) se končajo po postopku, določenem s to uredbo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 40. člena te uredbe.

(3) Za okoljske cilje v zvezi z embalažo in odpadno embalažo se do sprejema operativnega programa ravnanja z embalažo in odpadno embalažo štejejo okoljski cilji, določeni z Odlokom o operativnem programu varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za obdobje od 2002 do konca 2007 (Uradni list RS, št. 29/02 in 41/04 – ZVO-1), ki ga je sprejela vlada ob upoštevanju ciljev o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo iz Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(4) Za poseben dogovor iz petega odstavka 4. člena te uredbe se do podpisa novega dogovora šteje dogovor, ki ga je vlada 9. decembra 2002 podpisala z gospodarskimi združenji v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(5) Do imenovanja komisije iz 50. člena te uredbe nadaljuje delo komisija, ki je bila imenovana s sklepom ministra za okolje in prostor z dne 15. marca 2002 v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).«;

spreminja 58. člen uredbe tako, da se glasi:

»58. člen
(uporaba določb o izjavi o skladnosti)

Določbe 8., 9. in 10. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2007.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»7. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [110/07](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

31. člen

(1) V postopkih za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, začelih pred uveljavitvijo te uredbe, mora vloga družbe za ravnanje z odpadno embalažo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati načrt ravnanja z odpadno embalažo, ki obsega podatke iz spremenjenega 42. člena uredbe.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo dopolni vlogo na podlagi prejšnjega odstavka v skladu s pozivom ministrstva.

32. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [67/11](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»8. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [18/14](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [57/15](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [103/15](#)) dodaja 9.a člen Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. [57/15](#)):

»9.a člen

(1) Vlada Republike Slovenije prvič določi deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe na način iz spremenjenega šestega odstavka 19. člena uredbe za leto 2016.

(2) Ne glede na spremenjeni šesti odstavek 19. člena uredbe so deleži prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2015 naslednji:

- za družbo Embakom d. o. o. znaša delež prevzemanja 2,60 %,
- za družbo Gorenje Surovina d. o. o. znaša delež prevzemanja 10,05 %,
- za družbo Interseroh d. o. o. znaša delež prevzemanja 11,96 %,
- za družbo Recikel d. o. o. znaša delež prevzemanja 33,86 %,
- za družbo Slopak d. o. o. znaša delež prevzemanja 16,71 % in
- za družbo Unirec d. o. o. znaša delež prevzemanja 24,82 %.

(3) Delež prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2015 iz prejšnjega odstavka je za posamezno družbo iz prejšnjega odstavka izračunan na podlagi naslednje enačbe:

$$W (\text{DROEx}) = m (\text{DROEx}) / m,$$

pri čemer je:

- $W (\text{DROEx})$: delež prevzemanja odpadne embalaže, ki jo mora posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo prevzeti od vsakega izvajalca javne službe v letu 2015,
- $m (\text{DROEx})$: masa embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavljala ravnanje v prvem četrtletju leta 2015,
- m : skupna masa embalaže, za katero so ravnanje v prvem četrtletju leta 2015 zagotavljale vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo skupaj.

(4) Podatki o družbah za ravnanje z odpadno embalažo iz drugega odstavka tega člena so podatki o teh družbah iz registra varstva okolja, na dan 2. septembra 2015.

(5) Podatki o masi embalaže iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena so podatki na dan 8. oktobra 2015 o masi embalaže, dane v promet v prvem četrtletju leta 2015, za katero je bila obračunana okoljska dajatev v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže. Pri tem se ne upošteva masa embalaže nagrobnih sveč, danih v promet v tem obdobju.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.